

- zasądzenie od Republiki Słowenii zapłaty na rzecz Komisji okresowej kary pieniężnej w wysokości 4 500 EUR dziennie od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie do dnia, w którym Republika Słowenii wykona wyrok w sprawie C-140/14 w części dotyczącej działki nr 115/1 Teharje (Bukovžlak);
- zasądzenie od Republiki Słowenii zapłaty na rzecz Komisji ryczałtu w wysokości 500 EUR dziennie, pomnożonego przez liczbę dni od dnia ogłoszenia wyroku w sprawie C-140/14 do dnia, w którym Republika Słowenii wykona wyżej wymieniony wyrok, w części odnoszącej się do działki nr 115/1 Teharje (Bukovžlak) lub do dnia, w którym zostanie ogłoszony wyrok w niniejszym postępowaniu, przy czym minimalny ryczałt, którego zasądzenia zapłaty zażądano wynosi 280 000 EUR;
- obciążenie Republiki Słowenii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Trybunał stwierdził w wyroku w sprawie C-140/14, że składowanie odpadów na działce nr 1/115 Teharje w Bukovžlak należy uznać za niezgodne z prawem i że Republika Słowenii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 13 i art. 36 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE⁽¹⁾, art. 5 ust. 3 lit. e) i art. 6 dyrektywy 1999/31/WE⁽²⁾ w związku z decyzją Rady 2003/33/WE⁽³⁾ oraz [art.] 7–9, 11 i 12 oraz załącznikach I do III do dyrektywy Rady 1999/31/WE, ze względu na to, że owo państwo członkowskie początkowo umożliwiło składowanie bez zezwolenia odpadów na tym miejscu, a następnie nie podjęło żadnych działań w celu ich unieszkodliwienia.

Republika Słowenii powiadomiła Komisję Europejską o indywidualnych środkach w celu dokonania wyboru optymalnego sposobu unieszkodliwiania odpadów oraz wykonania prac, w drodze których zostanie wykonany wyrok w sprawie C-140/14 w części dotyczącej działki nr 115/1 Teharje (Bukovžlak). W tym celu Republika Słowenii przekazała Komisji Europejskiej harmonogram, zgodnie z którym ostateczne wdrożenie czynności rekultywacyjnych nastąpi w okresie od pierwszego półrocza 2020 r. do dnia 3 listopada 2021 r.

Ponieważ terminy określone w tym harmonogramie nie zostały dotrzymane, Komisja Europejska skierowała do Republiki Słowenii w dniu 8 czerwca 2018 r. wezwanie do usunięcia uchybienia. W odpowiedzi na to wezwanie do usunięcia uchybienia Republika Słowenii wyraźnie zapewniła Komisję, że prace rekultywacyjne zostaną wykonane w początkowym terminie wyznaczonym we wspomnianym harmonogramie, lecz tak się nie stało. Nadal istnieje nielegalne składowisko odpadów, utworzone i utrzymywane z naruszeniem obowiązujących przepisów Unii, pomimo wyroku Trybunału, w którym naruszenie to zostało stwierdzone, co oznacza zagrożenie dla środowiska i zdrowia ludzi. W związku z tym Komisja Europejska postanowiła wnieść skargę na podstawie art. 260 ust. 2 TFUE.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. 2008, L 312, s. 3).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. 1999, L 182, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiająca kryteria i procedury przyjęcia odpadów na składowiska, na podstawie art. 16 i załącznika II do dyrektywy 1999/31/WE (Dz.U. 2003, L 11, s. 27).

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 czerwca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Korneuburg – Austria) – Austrian Airlines AG/TW

[Sprawa C-49/22⁽¹⁾, Austrian Airlines (Lot repatriacyjny)]

[Odesłanie prejudycjalne – Transport lotniczy – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Artykuł 5 ust. 1 lit. a) – Odwołanie lotu – Artykuł 8 ust. 1 – Obowiązek udzielenia pomocy – Pojęcie „zmiany planu podróży” – Odszkodowanie dla pasażerów w przypadku odwołania lotu – Pandemia Covid-19 – Lot repatriacyjny zorganizowany przez państwo członkowskie w kontekście misji pomocy konsularnej – Lot obsługiwany przez tego samego obsługującego przewoźnika lotniczego o tej samej godzinie co odwołany lot – Koszty ponoszone przez pasażera przekraczające koszty netto tego lotu]

(2023/C 261/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Korneuburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Austrian Airlines AG

Strona pozwana: TW

Sentencja

- 1) Artykuł 5 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91

należy interpretować w ten sposób, że:

lot repatriacyjny zorganizowany przez państwo członkowskie w kontekście środka pomocy konsularnej w następstwie odwołania lotu nie stanowi „zmiany planu podróży na porównywalnych warunkach do miejsca docelowego” w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia, która to zmiana powinna zostać zaoferowana pasażerowi, którego lot został odwołany, przez obsługującego przewoźnika lotniczego.

- 2) Artykuł 8 ust. 1 rozporządzenia nr 261/2004

należy interpretować w ten sposób, że:

pasażerowi, który w następstwie odwołania lotu powrotnego sam rejestruje się na lot repatriacyjny zorganizowany przez państwo członkowskie w kontekście środka pomocy konsularnej i który jest zobowiązany z tego tytułu do zapłaty na rzecz tego państwa obowiązkowej opłaty stanowiącej udział w kosztach, nie przysługuje prawo do uzyskania zwrotu tych kosztów przez obsługującego przewoźnika lotniczego na podstawie tego rozporządzenia.

Z kolei taki pasażer może powołać się przed sądem krajowym na niewykonanie przez obsługującego przewoźnika lotniczego, po pierwsze, obowiązku zwrotu kosztów biletu po cenie, za jaką został zakupiony, za część lub części podróży, które nie odbyły się lub stały się zbędne w stosunku do pierwotnego planu podróży, a po drugie, obowiązku udzielenia pomocy, w tym obowiązku udzielenia informacji na podstawie art. 8 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia, w celu uzyskania odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego. Tego rodzaju odszkodowanie powinno jednak ograniczać się do tego, co w świetle okoliczności danego przypadku okaże niezbędne, odpowiednie i rozsądne w celu złagodzenia skutków uchybienia, którego dopuścił się obsługujący przewoźnik lotniczy.

(¹) Dz.U. C 191 z 10.5.2022.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 czerwca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Hiszpania) – Prestige and Limousine, SL/Área Metropolitana de Barcelona, Asociación Nacional del Taxi (Antaxi), Asociación Profesional Elite Taxi, Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Tapoca VTC1 SL, Agrupació Taxis Companys

(Sprawa C-50/21 (¹), Prestige and Limousine)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 49 TFUE – Artykuł 107 ust. 1 TFUE – Usługa wynajmu prywatnych samochodów osobowych z kierowcą (private hire vehicles – PHV) – System zezwoleń przewidujący wydanie, poza zezwoleniem umożliwiającym świadczenie usług przewozu miejskiego i międzymiastowego na terytorium całego kraju, drugiej licencji w celu świadczenia usług przewozu miejskiego na obszarze metropolitalnym – Ograniczenie liczby licencji na świadczenie usług PHV do jednej trzydziestej liczby licencji na świadczenie usług taksówkarskich]

(2023/C 261/26)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña